

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 28.9.2011
COM(2011) 594 окончателен
2011/0261 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно обща система на данък върху финансовите сделки и за изменение на
Директива 2008/7/ЕО**

{SEC(2011) 1102 окончателен}
{SEC(2011) 1103 окончателен}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Въведение: Контекст на финансова и икономическа криза, политически цели и необходимост да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар

Неотдавнашната световна финансова и икономическа криза оказва сериозно въздействие върху нашите икономики и върху публичните финанси. Финансовият сектор изигра основна роля за предизвикването на икономическата криза, докато правителствата и европейските граждани като цяло понесоха последствията. Както в Европа, така и в международен план има стабилен консенсус по отношение на това, че финансовият сектор следва да даде по-справедлив принос, предвид разходите за справяне с кризата и настоящото недостатъчно облагане на сектора. Няколко държави-членки на ЕС вече предприеха различни действия в областта на данъчното облагане на финансовия сектор. Настоящото предложение се стреми да предостави един общоевропейски подход по въпроса, който да е съвместим с вътрешния пазар. Целта на настоящото предложение е да допълни регулаторната рамка на ЕС за по-безопасни финансови услуги, като обърне специално внимание на рисковото поведение в определени сегменти на финансовите пазари, така че да се избегне повторението на минали практики.

Европейската комисия вече проучи идеята за прилагане на ДФС в своето Съобщение от 7 октомври 2010 г. — Данъчно облагане на финансовия сектор¹. С оглед на направения от Комисията анализ, а така също в отговор на многобройните призови на Европейския съвет², Европейския парламент³ и Съвета, настоящото предложение е първата стъпка:

- към избягване на фрагментацията на вътрешния пазар на финансови услуги, като се има предвид растящия брой некоординирани национални данъчни мерки, които се прилагат,
- към гарантиране на справедливия принос на финансовите институции за покриване на разходите от неотдавнашната криза и към гарантиране на

¹ COM(2010) 549 окончателен (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:EN:PDF>).

² По-специално на заседанието на Европейския съвет на 11 март 2011 г. държавните или правителствените ръководители на еврозоната постигнаха съгласие, че „следва да бъде проучено и доразвито въвеждането на данък върху финансовите сделки на равнище еврозона, ЕС и в международен план.“ На следващото си заседание на 24 и 25 март 2011 г. Европейският съвет потвърди своето по-ранно заключение, че въвеждането на общ данък върху финансовите сделки следва да се проучи и доразвие.

³ На 10 и 25 март 2010 г. и на 8 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюции, призоваващи Комисията да изготви оценка на въздействието на ДФС, като се проучат неговите предимства и недостатъци. Освен това Европейският парламент поиска да се направи оценка на потенциала на различните варианти на ДФС да допринесат към бюджета на ЕС и да се използват като иновативни финансови механизми в подкрепа на приспособяването на развиващите се страни към изменението на климата и смекчаване на последиците от него, както и за финансирането на сътрудничеството за развитие.

равнопоставеност с останалите сектори от гледна точка на данъчното облагане⁴,

- към създаване на подходящи пречки пред сделките, които не подобряват ефективността на финансовите пазари, като по-този начин се допълнят регулаторните мерки, целящи да се избегнат бъдещи кризи.

Предвид изключително голямата мобилност на повечето сделки, които евентуално ще бъдат обложени с данък, е важно да се избегнат нарушения, създадени от едностранно наложените от държавите-членки данъчни правила. Всъщност фрагментацията на финансовите пазари на различните дейности и между държавите-членки може да се избегне само чрез действие на равнище ЕС, което важи също така за постигането на равнопоставено третиране на финансовите институции в ЕС и, в крайна сметка, на правилно функциониране на вътрешния пазар.

Следователно настоящото предложение предвижда хармонизиране на данъците на държавите-членки върху финансовите сделки с цел да се гарантира безпроблемното функциониране на единния пазар.

Наред с предложението на Комисията за решение на Съвета от 29 юни 2011 г. относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз⁵, настоящото предложение също цели да се създаде нов поток от приходи с оглед на постепенното изместване на националните вноски в бюджета на ЕС, което ще намали тежестта за националните хазни.

1.2. Финансиране на бюджета на ЕС

Въпросът с данъчното облагане на финансовия сектор беше така също част от Съобщението на Комисията от 19 октомври 2010 г. — Преглед на бюджета на ЕС⁶ в което се заявява, че „Комисията счита, че посочените в следния неизчерпателен списък начини за финансиране могат да бъдат потенциални кандидати за собствени ресурси, които постепенно да изместят националните вноски, което ще облекчи националните хазни: - данъчно облагане на финансовия сектор от страна на ЕС.“ В последвалото Предложение за решение на Съвета от 29 юни 2011 г. относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз⁷ ДФС е определен като нов собствен ресурс, който трябва да бъде включен в бюджета на ЕС. Следователно настоящото предложение ще бъде допълнено от отделни предложения за собствени ресурси, които да определят начина, по който Комисията предлага ДФС да се използва като източник за финансиране на бюджета на ЕС.

⁴ Повечето финансови и застрахователни услуги са освободени от ДДС.

⁵ COM(2011) 510 окончателен, http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/proposal_council_own_resources_en.pdf.

⁶ COM(2010) 700 окончателен (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:EN:PDF>).

⁷ COM(2011) 510 окончателен (http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/proposal_council_own_resources_en.pdf).

1.3. Регулаторен контекст

Европейският съюз понастоящем осъществява амбициозна програма за регулаторни реформи в сектора на финансовите услуги. Преди края на годината Комисията ще предложи всички основни елементи, които са необходими за фундаменталното подобряване на начина, по който се осъществява регулирането и надзора на финансовите пазари в Европа. Реформата на финансовите услуги в ЕС е съсредоточена около четири стратегически цели, а именно да се подобри надзора върху финансовия сектор; да се засилят финансовите институции и, при нужда, да се осигури рамка за тяхното възстановяване; да се направят финансовите пазари по-безопасни и по-прозрачни; и да се повиши защитата на потребителите на финансови услуги. Очаква се вследствие на тази широкообхватна реформа секторът на финансовите услуги отново да бъде в услуга на реалната икономика, по-специално да финансира растежа. Предложението за ДФС е предвидено да допълни тези регулаторни реформи.

1.4. Международен контекст

Настоящото предложение допринася също така в значителна степен към текущия международен дебат относно данъчното облагане на финансовия сектор, и по-специално към въвеждането на ДФС на световно равнище. Координираният подход на международно равнище е най-добрата възможност за оптимално свеждане на рисковете до минимум. Настоящото предложение показва как може да бъде проектиран и приложен един ефективен ДФС, който да генерира значителни приходи. Очаква се това да проправи пътя към координиран подход с най-важните международни партньори.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Външна консултация и експертно становище

Настоящото предложение е формулирано въз основа на широк външен принос. Той е под формата на получена обратна връзка в хода на обществена консултация относно данъчното облагане на финансовия сектор, целеви консултации с държавите-членки, експерти и заинтересовани страни от финансовия сектор, както и три различни външни проучвания, възложени за целите на оценката на въздействието.

Резултатите от процеса на консултация и външния принос са отразени в оценката на въздействието.

2.2. Оценка на въздействието

Оценката на въздействието, която придружава настоящото предложение, съдържа анализ на въздействията на допълнителните данъци върху финансовия сектор по отношение на целите за 1) гарантиране на приноса на финансовия сектор към публичните финанси, 2) ограничаване на нежелателното поведение на пазара и по този начин стабилизиране на пазарите и 3) избягване на нарушения на вътрешния пазар. В оценката на въздействието бяха анализирани две основни възможности: данък върху финансовите сделки (ДФС) и данък върху финансовите дейности (ДФД), както и свързаните с тях многобройни проектни възможности и бе стигнато до заключението, че ДФС е предпочитаната възможност.

Изглежда, че чрез ДФС могат да бъдат събрани значителни данъчни приходи от финансовия сектор, но, подобно на ДФД, той също носи риск от отрицателно въздействие върху БВП и от намаляване на пазарния обем на сделките. С цел да се избегнат рисковете от делокализация, е необходим координиран подход както на равнище ЕС — за избягване на фрагментацията на единния пазар — така и на международно равнище заедно с амбициите за сътрудничество на равнище Г-20.

Освен това, с цел да се отговори на рисковете, свързани с реакцията на пазара и отражението върху растежа, проектът на ДФС съдържа специфични проектни характеристики за смекчаване по отношение на икономическите последици и обхвата на данъка, стратегиите при евентуално отклоняване от данъчно облагане и рисковете от делокализация:

- широко определен обхват на данъка по отношение на продукти, сделки, видове търговия и финансови субекти, както и сделки, осъществявани в рамките на финансова група,
- използването на принципа на установяване — данъчно облагане в държавата-членка на установяване на финансовите субекти, без оглед на мястото на осъществяване на сделките. В директивата е предвидено също така данъчно облагане в ЕС, ако във финансовата сделка със страна от ЕС участва финансова институция извън ЕС, както и в случай че един от клоновете ѝ в ЕС участва във финансова сделка,
- определянето на данъчни ставки с подходящо равнище за минимизиране на потенциалните въздействия върху цената на капитала за нефинансови инвестиционни цели,
- изключването от обхвата на ДФС на сделки на първичните пазари — както фондовите (акции, облигации), за да не се възпрепятства набирането на капитал от правителствата и дружествата, така и валутните. Това изключване на първичните пазари съответства на дългосрочната практика в политиката на ЕС, заложена също така в Директива 2008/7/ЕО,
- отделянето на отпускането и вземането на заеми от частните домакинства, предприятията или финансовите институции и други ежедневни финансови дейности като ипотечно кредитиране или платежни операции,
- изключването на финансовите сделки например с Европейската централна банка (ЕЦБ) и с националните централни банки от обхвата на ДФС, така че директивата да не засегне възможностите за рефинансиране на финансовите институции или инструментите на паричната политика.

Като се вземат предвид мерките за смекчаване на рисковете, предвидени в проектните характеристики на действително предложения ДФС, се очаква отрицателното въздействие в дългосрочен план да бъде сведено до около 0,5 % от БВП, в сравнение с базовия сценарий,

Оценката на въздействието показва, че ДФС ще окаже влияние върху поведението на пазара и бизнес моделите в рамките на финансовия сектор. Възможно е автоматизираната търговия на финансовите пазари да бъде засегната от предизвикано

от данъка повишение на разходите по сделките, така че тези разходи да намалят пределната печалба. Това важи особено много за бизнес модела на високочестотна търговия, който физически е тясно свързан с платформи за търгуване, на които финансовите институции сключват многобройни сделки с голям обем и малък марж. Възможно е тези сделки да трябва да бъдат заменени от алгоритми, които благоприятстват сключването на по-малобройни сделки, които обаче имат по-голям марж (преди данъка).

Оценката на въздействието показва също така, че ДФС ще окаже нарастващо въздействие от разпределението, т.е. неговото въздействие ще се увеличава пропорционално с дохода, тъй като групите с по-високи доходи се ползват в по-голяма степен от услугите, предоставяни от финансовия сектор. Това важи по-специално за ДФС, ограничен до сделки с финансови инструменти като облигации и акции, както и дериватите им. Частните домакинства и МСП, които не инвестират активно на финансови пазари, ще бъдат засегнати в много малка степен от настоящото предложение благодарение на предпазните параметри, които са заложили в проекта на ДФС.

Географското разпределение на приходите от данъка зависи от техническия проект на данъка. Съгласно настоящата директива географското разпределение ще зависи от мястото на установяване на финансовите институции, които участват във финансови сделки, а не от мястото на търговията с финансови инструменти. Има вероятност това да доведе до концентрация на данъчните приходи в по-малка степен, особено в случаи, в които финансовите институции се намесват на платформа за търгуване от името на финансови институции, които са установени в друга държава-членка.

Директивата гарантира също така предвиждането на специфични мерки за предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби на равнището на държавите-членки и на Съюза посредством делегирани актове. Клаузата за преразглеждане ще даде възможност, след изтичането на тригодишен период от прилагането, да се провери въздействието на ДФС върху правилното функциониране на вътрешния пазар, финансовите пазари и реалната икономика, като се вземе предвид напредъка по отношение на данъчното облагане на финансовия сектор в международен план.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Правно основание

Съответното правно основание за предложената директива е член 113 от ДФЕС. Целта на предложението е да се хармонизира законодателството, свързано с косвеното данъчно облагане на финансовите сделки, което е необходимо, за да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и да се избегне нарушаването на конкуренцията.

3.2 Субсидиарност и пропорционалност

Необходимо е основните параметри на ДФС да бъдат определени по единен начин на равнището на ЕС, за да се избегне ненужна делегация на сделките и на участниците на пазара и заместване на финансовите инструменти в рамките на ЕС. С

други думи — необходимо е единно определение на равнището на ЕС, за да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и да се избегнат нарушения на конкуренцията в рамките на ЕС.

По същата причина единното определение на равнището на ЕС би могло да изиграе съществено важна роля за намаляване на съществуващата фрагментация на вътрешния пазар, включително за различните продукти на финансовия сектор, които често се използват като близки заместители. Липсата на хармонизация на ДФС води до данъчен арбитраж и евентуално двойно данъчно облагане или необлагане с данък. То не само пречи на осъществяването на финансовите сделки при равнопоставени условия, но също така засяга приходите на държавите-членки. Освен това липсата на хармонизация води до допълнителни разходи за финансовия сектор с цел постигане на съответствие, поради твърде различните данъчни режими.

Това се подкрепя и от емпирични доказателства. До момента националните данъци върху финансовите сделки са водели или до делокализация на дейностите и/или институциите или, за да бъде избегнато това, са били проектирани по такъв начин, че да се налагат само на относително постоянна данъчна основа, като често близките заместители остават необлагани. Следователно хармонизирането на основните понятия и координацията на прилагането на равнище ЕС са предпоставки за успешното прилагане на данъците върху финансовите сделки и за избягване на нарушенията. Такова едно действие на равнището на ЕС ще даде също така тласък на желания подход.

По тази причина настоящото предложение е съсредоточено върху определянето на обща структура на данъка и общи разпоредби за изискуемостта. Съответно предложението оставя достатъчно поле за маневриране на държавите-членки, когато става дума за действителното определяне на данъчните ставки над минималното равнище и регламентирането на задълженията за отчитане и докладване, както и предотвратяването на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби.

Следователно общата рамка за ДФС в ЕС съответства на принципа на субсидиарност и на пропорционалност съгласно член 5 от ДЕС. Целта на настоящото предложение не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, следователно, може по-добре да бъде постигната на равнището на Съюза, поради необходимост да бъде осигурено правилното функциониране на вътрешния пазар.

Предложеното хармонизиране под формата на директива, а не на регламент, не надхвърля необходимото за постигане на преследваните цели, най-напред и най-вече за правилното функциониране на вътрешния пазар. Следователно то съответства на принципа на пропорционалност.

3.3. Подробно описание на предложението

3.3.1. Глава I (Предмет, обхват и определения)

В посочената глава е определена основната рамка на предложениия ДФС в ЕС. Този ДФС цели облагане на брутната стойност на сделките преди нетиране.

Обхватът на данъка е широк, тъй като неговата цел е да бъдат обложени сделките, свързани с всички видове финансови инструменти, защото те са често близки

заместители един на друг. Споменатият обхват включва инструменти, които се търгуват на капиталовите пазари, инструменти на паричните пазари (с изключение на платежните инструменти), дялове или акции в предприятия за колективно инвестиране (които включват ПКИПЦК и алтернативни инвестиционни фондове⁸) и споразумения за деривати. Освен това обхватът на данъка не е ограничен до търговията на организирани пазари като регулирани пазари и многостранни търговски механизми, но обхваща също така други видове търговия, в това число извънборсовата търговия. Той не е ограничен и до прехвърлянето на собствеността, а по-скоро представлява поетото задължение, като отразява това дали обвързаната финансова институция поема риска, свързан с даден финансов инструмент („покупка и продажба“). Когато дадено споразумение за деривати води до предоставяне на финансови инструменти, освен облагаемото споразумение за деривати предмет на данъчно облагане е и предоставянето на финансови инструменти, при условие че всички други условия за данъчно облагане са изпълнени.

Сделките с Европейската централна банка и с националните централни банки обаче са изключени от обхвата, за да се избегне каквото и да било отрицателно въздействие върху възможностите за рефинансиране на финансовите институции или върху паричните политики като цяло.

По-специално, както за финансовите инструменти, чиято покупка, продажба и прехвърляне се облага с данък, така и за сключването или изменението на споразуменията за деривати, съответната регулаторна рамка на равнището на ЕС предоставя ясен, всеобхватен и общоприет набор от определения⁹. Що се отнася по-специално до споменатите споразумения за деривати, те касаят дериватите за инвестиционни цели. От използваните определения следва, че спот валутните сделки не са облагаеми финансови сделки, докато споразуменията за валутни деривати са. Договорите за деривати, свързани със стоки, също са обхванати, докато физическите стокови сделки не са.

Финансовите сделки могат да включват също така покупката/продажбата или прехвърлянето на структурирани продукти, т.е. търгуеми ценни книжа или други финансови инструменти, предлагани чрез секюритизация. Тези продукти са съвместими с всеки друг финансов инструмент и съответно следва да бъдат включени в термина „финансов инструмент“, използван в настоящото предложение. Изключването им от обхвата на ДФС би дало възможности за отклоняване от данъчно облагане. По-специално тази категория продукти включва записи, варанти и сертификати, както и банкови секюритизации, които обикновено прехвърлят кредитния риск, свързан с

⁸ Прави се позоваване на определението на финансови инструменти в приложение I към Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1). Това определение включва дялове в предприятия за колективно инвестиране. Следователно акциите и дяловете в предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32) и алтернативните инвестиционни фондове (АИФ) съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1) са финансови инструменти. По тази причина записването и обратното изкупуване на тези инструменти се считат за финансови сделки по смисъла на настоящото предложение.

⁹ По-специално Директива 2004/39/ЕО (вж. предходната бележка под линия).

активи като ипотеките или заеми, на пазара, както и застрахователни секюритизации, които включват прехвърляне на други видове риск, например подписвачески риск.

Въпреки това обхватът на данъка е съсредоточен върху финансовите сделки, които се осъществяват от финансови институции, действащи като страна по финансова сделка, както за своя сметка, така и за сметка на други лица, или действащи от името на страна по сделката. Този подход гарантира всеобхватно прилагане на ДФС. От практическа гледна точка това обикновено е видно от съответните записи в счетоводните книги.

Определението на финансови институции е широко и основно включва инвестиционни посредници, организирани пазари, кредитни институции, застрахователни и презастрахователни дружества, предприятия за колективни инвестиции и техните управители, пенсионни фондове и техните управители, холдинги, дружества за финансов лизинг, дружества със специално предназначение и, по възможност, се позовава на определенията в съответното законодателство на ЕС, прието за регулаторни цели. Освен това други лица, които извършват определени финансови дейности на широка основа, следва да се считат за финансови институции.

Предложената директива предвижда делегирани правомощия по отношение на допълнителните подробности.

Централните контрагенти (ЦК), централните депозитари на ценни книжа (ЦДЦК) и международните централни депозитари на ценни книжа (МЦДЦК) не се считат за финансови институции, доколкото изпълняват функции, които не се считат за търговска дейност сами по себе си. Те са от ключово значение също така за по-ефективното и по-прозрачното функциониране на финансовите пазари.

Териториалното прилагане на предложението ДФС и данъчните права на държавите-членки се определят въз основа на принципа на установяване. Една финансова сделка подлежи на данъчно облагане в ЕС, когато една от страните по сделката е установена на територията на държава-членка. Данъчното облагане се осъществява в държавата-членка, на чиято територия е установена финансовата институция, при условие че тази институция е страна по сделката, която действа за своя сметка, за сметка на друго лице или от името на страна по сделката.

В случай че различните финансови институции, които са страни по сделката или действат от името на такива страни, са установени на територията на различни държави-членки, в компетенциите на тези различни държави-членки ще бъде да облажат сделката с данък в размер на ставките, които са определили в съответствие с настоящото предложение. Когато въпросните финансови институции са установени на територията на държава, която не е част от Съюза, сделката не подлежи на ДФС в ЕС, освен ако една от страните по сделката е установена в ЕС, в който случай финансовата институция от третата държава също ще се счита за установена във въпросната държава-членка и сделката подлежи на данъчно облагане в нея. Когато сделките се осъществяват на места за търговия извън ЕС, те ще подлежат на облагане с данъка, ако поне една от финансовите институции, които извършват сделката или участват в нея, се намира в ЕС.

Ако обаче платецът на данъка успее да докаже, че няма връзка между икономическата същност на сделката и територията на която и да било държава-членка, финансовата институция може да не бъде счетена за установена в държава-членка.

Освен това, когато финансовите инструменти, чиято покупка и продажба подлежи на данъчно облагане, представляват обект на прехвърляне между предприятия в група, въпросното прехвърляне е облагаемо дори да не е покупка или продажба.

От горното следва, че много финансови дейности не се считат за финансови сделки по логиката на ДФС, която следва горепосочените цели. Освен обясненото по-горе изключване на първичните пазари, повечето ежедневни финансови дейности, които са от значение за гражданите и предприятията, остават извън обхвата на ДФС. Такъв е случаят със сключването на застрахователни договори, ипотечното кредитиране, потребителските кредити, платежните услуги и т.н. (въпреки че последващото им търгуване чрез структурирани продукти е включено). Валутните сделки на спот пазарите също не попадат в обхвата на ДФС, което запазва свободното движение на капитали. Споразуменията за деривати обаче, които са базирани на валутни операции, са обхванати от ДФС, тъй като те като такива не представляват валутни сделки.

3.3.2 Глава II (Изискуемост, облагаема сума и ставки)

Моментът на изискуемост се определя като момента на възникване на финансовата сделка. Последващото анулиране не може да се счита за основание за отмяна на изискуемостта на данъка, освен в случаи на грешки.

Тъй като покупката/продажбата или прехвърлянето на определени финансови инструменти (с изключение на деривати), от една страна, и покупката/продажбата, прехвърлянето, сключването или изменението на споразумения за деривати, от друга страна, имат различно естество и характеристики, те трябва да бъдат обвързани с различни облагаеми суми.

За покупката и продажбата на определени финансови инструменти (различни от деривати) обикновено се определя цена или друга форма на заплащане. Логично то се определя като облагаемата сума. С цел обаче да се избегнат нарушения на пазара са необходими специални правила, когато заплащането е по-ниско от пазарната цена или за сделки, които се осъществяват между предприятия от дадена група и които не се покриват от понятията „покупка“ и „продажба“. В тези случаи облагаемата сума следва да бъде пазарната цена, определена при справедливи пазарни условия между несвързани страни в момента, в който ДФС стане изискуем.

За покупката/продажбата, прехвърлянето, сключването и изменението на споразумения за деривати облагаемата сума на ДФС следва да бъде условната сума към момента на покупката/продажбата, прехвърлянето, сключването или изменението на споразуменията за деривати. Този подход би дал възможност за пряко и лесно прилагане на ДФС върху споразумения за деривати, като същевременно гарантира ниски разходи за съответствие и административни разходи. Този подход така също затруднява изкуственото намаляване на данъчната тежест чрез съставяне на договорите по изобретателни начини — що се отнася до споразумението за деривати — тъй като няма да има данъчен стимул за сключване на договор например само за разлики в цени или стойности. Освен това той предполага облагане в момента на покупката/продажбата, прехвърлянето, сключването или изменението на договора, за разлика от облагането на паричните потоци в различни моменти от времето през жизнения цикъл на споразумението. Ставката, която следва да се използва в този случай, ще трябва да бъде доста ниска, за да се определи подходяща данъчна тежест.

Може да са необходими специални разпоредби в държавите-членки, за да се предотврати отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби (вж. също така раздел 3.3.3). Например в случаи, когато условната сума е изкуствено разделена: условната сума на суап би могла например да бъде разделена с произволно голям коефициент и всички плащания да бъдат умножени по същия коефициент. По този начин паричните потоци на инструмента биха останали непроменени, но размерът на данъчната основа ще се намали произволно.

Необходими са специални разпоредби за определяне на облагаемата сума по отношение на сделките, когато облагаемата сума или части от нея са изразени в друга валута, различна от тази на държавата-членка на оценката.

Покупката/продажбата или прехвърлянето на определени финансови инструменти, различни от деривати, от една страна, и покупката/продажбата, прехвърлянето, сключването или изменението на споразумения за деривати, от друга страна, са различни по характер. Освен това има вероятност пазарите да реагират по различен начин на данъка върху финансовите сделки, който се прилага към всяка от тези две категории. По тези причини, както и за да се гарантира широко и равномерно данъчно облагане, ставките следва да бъдат диференцирани между двете категории.

Ставките следва да вземат предвид също така разликите в прилаганите методи за определяне на облагаемите суми.

Като цяло се предлага минималните данъчни ставки (над които националните политики имат възможност да маневрират) да бъдат определени на достатъчно високо равнище с цел да се постигне целта за хармонизиране на настоящата директива. В същото време предложените ставки се определят на достатъчно ниско равнище, за да се сведат до минимум рисковете от делокализация.

3.3.3 Глава III (Плащане на ДФС, свързани задължения и предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби)

В настоящото предложение е определен обхвата на ДФС по отношение на финансовите сделки, по които е страна финансова институция, установена на територията на въпросната държава-членка (като действа или за своя сметка, или за сметка на друго лице), или сделки, в които институцията действа от името на дадена страна. Всъщност финансовите институции осъществяват по-голямата част от сделките на финансовите пазари и ДФС следва да бъде съсредоточен по-скоро върху финансовия сектор като такъв, а не върху гражданите. Следователно тези институции следва да носят отговорност за плащането на данъка на данъчните органи. Въпреки това държавите-членки следва да имат възможност да задължават други лица да бъдат солидарно отговорни за заплащането на данъка, включително в случаи, когато централата на дадена страна по сделката се намира извън Европейския съюз.

Много финансови сделки се осъществяват по електронен път. В тези случаи ДФС следва да бъде дължим незабавно в момента на изискуемост. В други случаи ДФС следва да бъде дължим в рамките на период, който, въпреки че е достатъчно дълъг, за да се даде възможност за ръчната обработка на плащането, не позволява на въпросната финансова институция да се възползва от необосновани предимства, свързани с паричните потоци. В този смисъл за подходящ може да се счита период от три работни дни.

Държавите-членки следва да бъдат задължени да предприемат подходящи мерки за точното и своевременно налагане на ДФС и за предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби.

В този контекст държавите-членки следва да използват съществуващото и бъдещото законодателство на ЕС в областта на финансовите пазари, което включва задължения за докладване и поддържане на данни по отношение на финансовите сделки.

При необходимост те следва да използват също така наличните инструменти за административно сътрудничество в областта на данъчната оценка и събирането на данъчни вземания, по-специално Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО¹⁰ (приложима от 1 януари 2013 г.), Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки¹¹ (приложима от 1 януари 2012 г.). По целесъобразност и ако са приложими, следва да се използват така също и други инструменти, като например Многостранната конвенция на ОИСР и Съвета на Европа за административна взаимопомощ по данъчни въпроси¹².

Предложената директива предвижда делегирани правомощия по отношение на допълнителните подробности.

Заедно с концептуалния подход, залегнал в основата на ДФС (широк обхват, принцип на установяване, без изключения), очертаните по-горе правила дават възможност за свеждане до минимум на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби.

3.3.4. Глава IV (Заключителни разпоредби)

От целта за хармонизиране на настоящото предложение следва, че на държавите-членки не следва да се разрешава да поддържат или въвеждат данъци върху финансовите сделки, различни от ДФС, който е предмет на предложената директива, или от ДДС. Всъщност, що се отнася до ДДС, следва да продължи да се прилага правото на избор за данъчно облагане, предвидено в член 137, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹³. Други данъци, като тези върху застрахователните премии и т.н., разбира се, имат различен характер, както и регистрационните такси върху финансовите сделки, ако представляват действително възстановяване на разходи или възнаграждение за предоставена услуга. Следователно настоящото предложение не засяга такива данъци и такси.

По принцип разпоредбите на Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. относно косвените данъци върху набирането на капитал¹⁴ продължават да се прилагат изцяло. Това например означава, че първичното емитиране — съгласно член 5,

¹⁰ ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1.

¹¹ ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1.

¹²

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>.

¹³ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1

¹⁴ ОВ L 46, 21.2.2008 г., стр. 11.

параграф 2 от Директива 2008/7/ЕО — на акции или други ценни книжа от същия вид, или на сертификати, представляващи такива ценни книжа, на облигации — включително държавни облигации — или на други прехвърлими ценни книжа, свързани със заеми, не подлежи на облагане с ДФС в ЕС. С цел да се избегне всеки потенциален конфликт между двете директиви, следва обаче да се предвиди, че предложената с настоящото директива има предимство над разпоредбите на Директива 2008/7/ЕО.

4. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предварителните оценки сочат, че в зависимост от реакциите на пазара приходите от данъка биха могли да бъдат 57 милиарда EUR на годишна база в целия ЕС.

Предложението би създало един по същество нов поток от приходи за държавите-членки и бюджета на ЕС в съответствие с Предложението за решение на Съвета относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз от 29 юни 2011 г.

Приходите, генерирани от ДФС в ЕС, могат да бъдат използвани, изцяло или отчасти, като собствен ресурс за бюджета на ЕС, като заменят определени съществуващи собствени ресурси, плащани от националните бюджети, което би допринесло към усилията за бюджетно консолидиране в държавите-членки. Комисията ще представи отделно необходимите допълнителни предложения за определяне как ДФС би могъл да се използва като източник за бюджета на ЕС.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно обща система на данък върху финансовите сделки и за изменение на
Директива 2008/7/ЕО**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹⁵,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁶,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Неотдавнашната финансова криза доведе до дебати на всички равнища относно възможен допълнителен данък върху финансовия сектор, и по-специално данък върху финансовите сделки (ДФС). Този дебат произтича от желанието да се гарантира участието на финансовия сектор в покриването на разходите от кризата и равностойното му данъчно облагане спрямо останалите сектори в бъдеще, да се премахнат стимулите за обвързване на финансовите институции с прекомерно рискови дейности; да се допълнят регулаторните мерки, целящи избягване на бъдещи кризи, и да се генерират допълнителни приходи за общите бюджети или специфични политически цели.
- (2) С цел да се избегнат нарушенията, предизвикани от мерки, предприемани едностранно от държавите-членки, като се има предвид извънредно голямата мобилност на повечето съответни финансови сделки и, следователно, за да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар, е важно основните характеристики на ДФС в държавите-членки да се хармонизират на равнището на Съюза. По този начин следва да се избегнат стимулите за данъчен арбитраж в Съюза и нарушенията при разпределението между финансовите пазари в Съюза,

¹⁵ ОВ С ..., ..., стр.

¹⁶ ОВ С ..., ..., стр.

както и възможностите за двойно данъчно облагане или липса на данъчно облагане.

- (3) С оглед на правилното функциониране на вътрешния пазар ДФС следва да се прилага към търговията с широк спектър от финансови инструменти, включително структурирани продукти, както на организирани пазари, така и извънборсово, а също така към сключването и изменението на всички договори за деривати. По същата причина той следва да се прилага към широко определен спектър от финансови институции.
- (4) Определението на финансови инструменти в приложение I към Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета¹⁷ (ДПФИ) включва дялове в предприятия за колективно инвестиране. Това предполага, че акциите и дяловете на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)¹⁸ и алтернативните инвестиционни фондове (АИФ) съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010¹⁹ са финансови инструменти. Следователно записването и обратното изкупуване на тези инструменти представляват сделки, които следва да бъдат обложени с ДФС.
- (5) С цел да се запази ефикасното и прозрачно функциониране на финансовите пазари, е необходимо определени субекти да бъдат изключени от индивидуалния обхват на настоящата директива, доколкото те изпълняват функции, които сами по себе си не се считат за търговска дейност, а по-скоро улесняват търговията, или пък сключват финансови сделки с цел финансово подпомагане на държавите-членки.
- (6) Сделките с националните централни банки, както и тези с Европейската централна банка, не следва да подлежат на облагане с ДФС, за да се избегне каквото и да било отрицателно въздействие върху възможностите за рефинансиране на финансовите институции или върху паричните политики като цяло.
- (7) С изключение на сключването или изменението на договори за деривати, по-голямата част от търговията на първичните пазари и сделките, които са от значение за гражданите и предприятията, като сключване на застрахователни

¹⁷ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1—44.

¹⁸ ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32—96.

¹⁹ ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1—73.

договори, ипотечно кредитиране, потребителски кредити или платежни услуги, следва да бъдат изключени от обхвата на ДФС, за да не се застраши набирането на капитал от дружествата и правителствата и да се избегне въздействие върху домакинствата.

- (8) Изискуемостта и облагаемата сума следва да бъдат хармонизирани, за да се избегнат нарушения на вътрешния пазар.
- (9) Моментът на изискуемост не следва да се отлага безпричинно и следва да съвпада с момента на настъпване на финансовата сделка.
- (10) С оглед на възможно най-лесното определяне на облагаемата сума, така че да бъдат ограничени разходите на предприятията и на данъчните администрации, в случай на финансови сделки, различни от свързаните със споразумения за деривати, нормално следва да се направи позоваване на възнаграждението, предоставено по сделката. Ако не е предоставено възнаграждение или предоставеното възнаграждение е по-ниско от пазарната цена, следва да се направи позоваване на последната като справедливо отражение на стойността на сделката. Също така, с оглед на лесното изчисляване, следва да се използва условната сума, когато се купуват/продават, прехвърлят, сключват или изменят споразумения за деривати.
- (11) В интерес на равнопоставеното третиране следва да се прилага една и съща данъчна ставка в рамките на всяка категория сделки, а именно търговия с финансови инструменти, различни от деривати, от една страна, и покупка/продажба, прехвърляне, сключване и изменение на споразумения за деривати.
- (12) С цел данъчното облагане да се съсредоточи върху финансовия сектор като такъв, а не върху гражданите, както и поради факта, че финансовите институции осъществяват по-голямата част от сделките на финансовите пазари, данъкът следва да се прилага към тези институции, независимо от това дали търгуват от свое име, от името на други лица, за своя сметка или за сметка на други лица.
- (13) Поради голямата мобилност на финансовите сделки и за да се допринесе за намаляване на евентуалното отклоняване от данъчно облагане, ДФС следва да се прилага въз основа на принципа на установяване.
- (14) Минималните данъчни ставки следва да бъдат определени на равнище, което да е достатъчно високо за постигане на целта за хармонизация на настоящата директива. В същото време те следва да бъдат достатъчно ниски, за да се сведат до минимум рисковете от делокализация.
- (15) С оглед на правилното и своевременно налагане на ДФС държавите-членки следва да бъдат задължени да предприемат необходимите мерки. С оглед на ефективното предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби държавите-членки следва да бъдат задължени при необходимост да използват съществуващите инструменти за взаимопомощ по данъчните въпроси и да се възползват от задълженията на финансовия сектор за докладване и поддържане на данни в съответствие с приложимото законодателство.

- (16) С цел да даде възможност за приемане на по-подробни правила за определяне на това дали дадени финансови дейности представляват съществена част от дейността на предприятието, за да може то да се счита за финансова институция за целите на настоящата директива, както и по-подробни правила относно защитата срещу отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощията за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на определянето на мерките, които са необходими в тази връзка. Особено важно е Комисията да провежда подходящи консултации в хода на подготвителната си работа, включително на експертно равнище. По време на подготовката и съставянето на делегираните актове Комисията следва да гарантира предаване на съответните документи на Съвета в срок и по подходящ начин.
- (17) С цел да бъдат избегнати конфликти между настоящата директива и Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. относно косвените данъци върху набирането на капитал²⁰ въпросната директива следва да бъде съответно се изменена.
- (18) Тъй като целта на настоящата директива, а именно да се хармонизират основните параметри на ДФС на равнището на Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, следователно, с цел да се гарантира правилното функциониране на единния пазар, може да бъде постигната в по-голяма степен на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Глава I

Предмет, обхват и определения

Член I

Предмет и обхват

1. Настоящата директива установява общата система на данъка върху финансовите сделки (ДФС).
2. Настоящата директива се прилага към всички финансови сделки, при условие че поне една от страните по сделката е установена в държава-членка и че страна по сделката е финансова институция, установена на територията на държава-членка, която действа за своя сметка или за сметка на друго лице или действа от името на страна по сделката.

²⁰ ОВ L 46, 21.2.2008 г., стр. 11.

3. Настоящата директива не се прилага към следните субекти:

- а) Европейския инструмент за финансова стабилност;
- б) съгласно параграф 4, буква в), международна финансова институция, установена от две или повече държави-членки, чиято цел е да мобилизира средства и да отпуска финансова помощ в полза на своите членове, които изпитват или са заплашени от сериозни проблеми, свързани с финансирането;
- в) централни контрагенти (ЦК), когато изпълняват функцията на ЦК;
- г) централни депозитари на ценни книжа (ЦДЦК) и международни централни депозитари на ценни книжа (МЦДЦК), когато изпълняват функцията на ЦДЦК или на МЦДЦК.

Когато обаче даден субект не подлежи на облагане с данък съгласно първата алинея, това не изключва облагането на неговия контрагент.

4. Настоящата директива не се прилага към следните сделки:

- а) сделките на първичния пазар, посочени в член 5, буква в) от Регламент (ЕО) № 1287/2006²¹ на Комисията, с изключение на емитирането и обратното изкупуване на акции или дялове в предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²² и алтернативни инвестиционни фондове (АИФ) съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²³;
- б) сделките с Европейския съюз, Европейската общност за атомна енергия, Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка и с органи, сформирани от Европейския съюз или от Европейската общност за атомна енергия, за които се прилага Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, в рамките и при условията на посочения Протокол и споразуменията за неговото прилагане или споразуменията относно седалището, доколкото това не води до нарушение на конкуренцията;
- в) сделките с международни организации или органи, различни от посочените в буква б), признати като такива от публичните органи на приемащата държава, в рамките и при условията, определени от международните конвенции за създаване на органите или от споразуменията относно седалищата;
- г) сделките с централните банки на държавите-членки.

²¹ ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 1.

²² ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

²³ ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1.

Член 2 *Определения*

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:
- (1) „финансова сделка“ означава всяко от следните:
- а) покупката и продажбата на финансов инструменти преди нетиране и сетълмент, включително репо споразумения и обратни репо споразумения и споразумения за заемане и вземане в заем на ценни книжа;
 - б) прехвърлянето между предприятия от дадена група на правото на разпореждане с финансов инструмент като собственик и всяка равностойна операция, която предполага прехвърляне на риска, свързан с финансовия инструмент, в случаите извън буква а);
 - в) сключването или изменението на споразумения за деривати;
- (2) „финансови инструменти“ означава финансови инструменти съгласно определението в раздел В от приложение I към Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴ и структурирани продукти;
- (3) „споразумение за деривати“ означава финансов инструмент съгласно определението в раздел В, точки 4—10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;
- (4) „репо споразумение“ и „обратно репо споразумение“ означава споразумението съгласно член 3 от Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁵;
- (5) „споразумение за заемане на ценни книжа“ и „споразумение за вземане в заем на ценни книжа“ означава споразумението, посочено в член 3 от Директива 2006/49/ЕО;
- (6) „структуриран продукт“ означава търгуеми ценни книжа или други финансови инструменти, които се предлагат чрез секюритизация по смисъла на член 4, параграф 36 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁶, или равностойни сделки, включващи прехвърляне на рискове, различни от кредитен риск;
- (7) „финансова институция“ означава всяко от следните:
- а) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4 от Директива 2004/39/ЕО;
 - б) регулиран пазар съгласно определението в член 4 от Директива 2004/39/ЕО и всяко друго място или платформа за организирана търговия;

²⁴ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

²⁵ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

²⁶ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

- в) кредитна институция съгласно определението в член 4 от Директива 2006/48/ЕО;
 - г) застрахователно и презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁷;
 - д) предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1 от Директива 2009/65/ЕО и управляващо дружество съгласно определението в член 2 от Директива 2009/65/ЕО;
 - е) пенсионен фонд или институция за професионално пенсионно осигуряване съгласно определението в член 6, буква а) от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁸, лице, управляващо вложенията на такъв фонд или институция;
 - ж) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ) и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ) съгласно определението в член 4 от Директива 2011/61/ЕС;
 - з) секюритизационно дружество със специална цел съгласно определението в член 4 от Директива 2006/48/ЕО;
 - и) дружество със специално предназначение съгласно определението в член 13, параграф 26 от Директива 2009/138/ЕО;
 - й) всяко друго предприятие, което извършва една или повече от следните дейности, ако тези дейности представляват съществена част от неговата обща дейност от гледна точка на обем или стойност на финансовите сделки:
 - i) дейностите, посочени в точки 1, 2, 3, 6 от приложение I към Директива 2006/48/ЕО;
 - ii) търговия за собствена сметка или за сметка на клиенти по отношение на който и да било финансов инструмент;
 - iii) придобиване на дялови участия в предприятия;
 - iv) участие във финансови инструменти или емитиране на такива;
 - v) предоставяне на услуги, свързани с дейностите по подточка iv).
- (8) „централен контрагент“ (ЦК) означава юридическо лице, което посредничи между контрагентите по договори, търгувани на един или повече финансови пазари, като се явява купувач за всеки продавач и продавач за всеки купувач;

²⁷

ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

²⁸

ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10.

- (9) „нетиране“ е със значението съгласно определението в член 2 от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁹;
- (10) „условна сума“ означава основната номинална сума, която се използва за изчисляване на плащанията, извършвани по дадено споразумение за деривати.
2. В съответствие с член 13 Комисията приема делегирани актове за установяване на подробни правила относно определянето на това дали дейностите, посочени в параграф 1, точка 7, буква й), представляват съществена част от общата дейност на предприятието.

Член 3 *Установяване*

1. За целите на настоящата директива дадена финансова институция се счита за установена на територията на държава-членка, когато е изпълнено някое от следните условия:
- а) получила е разрешение от органите на въпросната държава-членка да действа като такава — по отношение на сделките, включени в посоченото разрешение;
 - б) седалището ѝ се намира във въпросната държава-членка;
 - в) постоянният ѝ адрес или обичайно местопребиваване се намира във въпросната държава-членка;
 - г) има клон в рамките на въпросната държава-членка — по отношение на сделките, осъществявани от този клон;
 - д) тя е страна, която действа или за своя сметка, или за сметка на друго лице, или действа от името на страна по сделката, по отношение на финансова сделка с друга финансова институция, установена във въпросната държава-членка съгласно букви а), б), в) или г), или със страна, установена на територията на същата държава-членка, която не е финансова институция.
2. Ако е изпълнено повече от едно от условията по списъка в параграф 1, при определяне на държавата-членка на установяване се взема предвид първото изпълнено условие от началото на списъка в низходящ ред.
3. Независимо от разпоредбите на параграф 1 финансовата институция не се счита за установена по смисъла на същия параграф, в случай че платецът на ДФС докаже, че няма връзка между икономическата същност на сделката и територията на която и да било държава-членка.
4. Лице, което не е финансова институция, се счита, че е установено в държава-членка, ако неговото седалище или — в случай на физическо лице — неговият

²⁹ ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

постоянен адрес или обичайно местопребиваване се намира във въпросната държава или има клон в тази държава — по отношение на финансови сделки, осъществявани от посочения клон.

Глава II

Изискуемост, облагаема сума и ставки

Член 4 *Изискуемост на ДФС*

1. ДФС става изискуем за всяка финансова сделка в момента на нейното възникване.
2. Последващото анулиране или коригиране на дадена финансова сделка не оказва въздействие върху изискуемостта, освен в случаи на грешки.

Член 5 *Облагаема сума на ДФС в случай на финансови сделки, различни от свързаните със споразумения за деривати*

1. В случай на финансови сделки, различни от посочените в член 2, параграф 1, точка 1, буква в) и — по отношение на споразумения за деривати — в член 2, параграф 1, точка 1, букви а) и б), облагаемата сума включва всичко, което представлява платено или дължимо възнаграждение за прехвърляне от контрагент или трета страна.
2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, в случаите по същия параграф облагаемата сума е пазарната цена, определена в момента, в който ДФС стане изискуем:
 - а) ако възнаграждението е по-ниско от пазарната цена;
 - б) в случаите по член 2, параграф 1, буква б).
3. За целите на параграф 2 пазарната цена е пълната сума, която би била платена като възнаграждение за въпросния финансов инструмент в сделка при справедливи пазарни условия между несвързани страни.

Член 6 *Облагаема сума в случай на финансови сделки, свързани със споразумения за деривати*

В случай на финансови сделки по член 2, параграф 1, точка 1, буква в) и — по отношение на споразумения за деривати — по член 2, параграф 1, точка 1, букви а) и б), облагаемата сума на ДФС е условната сума на споразумението за деривати към момента на финансовата сделка.

Когато има повече от една условна сума, за целите на определяне на облагаемата сума се използва най-високата сума.

Член 7
Общи разпоредби относно облагаемата сума

Ако съответната стойност по член 5 или по член 6 за определяне на облагаемата сума е изразена, било то изцяло или отчасти, във валута, различна от тази на облагащата държава-членка, приложимият обменен курс е последният записан курс продава в момента, в който ДФС става изискуем, на най-представителния валутен пазар на въпросната държава-членка или обменният курс, определен чрез позоваване на този пазар, в съответствие с определените от посочената държава-членка правила.

Член 8
Прилагане, структура и равнище на ставките

1. Държавите-членки прилагат ставките на ДФС, които са в сила към момента, в който данъкът стане изискуем.
2. Ставките се определят от всяка държава-членка като процент от облагаемата сума.

Тези ставки не са по-ниски от:

- а) 0,1 % по отношение на финансовите сделки, посочени в член 5;
 - б) 0,01 % по отношение на финансовите сделки, посочени в член 6.
3. Държавите-членки прилагат една и съща ставка към всички финансови сделки, които попадат в една и съща категория според параграф 2, букви а) и б).

Глава III
Плащане на ДФС, свързани задължения и предотвратяване
на отклоняването от данъчно облагане и данъчните
злоупотреби

Член 9
Лице — платец на ДФС към данъчните органи

1. По отношение на всяка финансова сделка ДФС е платим от всяка финансова институция, която отговаря на някое от следните условия:
 - а) тя е страна по сделката, която действа или за своя сметка, или за сметка на друго лице;
 - б) тя действа от името на страна по сделката; или
 - в) сделката е осъществена за нейна сметка.

2. Когато финансовата институция действа от името или за сметка на друга финансова институция, само въпросната друга финансова институция е отговорна за плащане на ДФС.
3. Всяка страна по дадена сделка, включително лицата, които не са финансови институции, става солидарно отговорна за плащането на данъка, дължим от финансовата институция по отношение на тази сделка, ако въпросната финансова институция не е платила дължимия от нея данък в срока, предвиден в член 10, параграф 4.
4. Държавите-членки могат да предвидят солидарна отговорност за плащането на данъка да носи лице, различно от платците на ДФС, посочени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член.

Член 10

Разпоредби, свързани със сроковете за плащане на ДФС, със задълженията, предвидени да гарантират плащането, с потвърждението на плащането

1. Държавите-членки определят задължения за регистрация, отчитане, докладване и други задължения, предназначени да гарантират действителното плащане на ДФС, който е дължим на данъчните органи.
2. Държавите-членки приемат мерки с цел да гарантират, че всеки платец на ДФС подава пред данъчните органи декларация, съдържаща цялата информация, която е необходима за изчисляване на ДФС, станал изискуем за период от един месец, включително общата стойност на сделките, които се облагат с всяка една от ставките. Декларацията за ДФС се подава до десето число на месеца, следващ месеца, през който ДФС е станал изискуем.
3. Ако финансовите институции не са предмет на член 25, параграф 2 от Директива 2004/39/ЕО, държавите-членки гарантират съхраняването на разположение на компетентния орган за най-малко пет години на съответните данни, свързани с всички финансови сделки, които са извършили, независимо дали от свое име или от името на друго лице, за своя собствена сметка или за сметка на друго лице.
4. Държавите-членки гарантират, че всеки дължим ДФС се заплаща на данъчните органи в следните моменти:
 - а) в момента, в който данъкът стане изискуем — в случай че сделката се извършва по електронен път;
 - б) в рамките на три работни дни от момента, в който данъкът стане изискуем — във всички други случаи.
5. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи по тези въпроси проверяват дали данъкът е бил правилно платен.

Член 11

Специални разпоредби по отношение на предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби

1. Държавите-членки приемат мерки с цел предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби.
2. В съответствие с член 13 Комисията може да приема делегирани актове за определяне на мерките, които е необходимо да бъдат предприети от държавите-членки съгласно параграф 1.
3. При необходимост държавите-членки използват разпоредбите, приети от Съюза по отношение на административното сътрудничество по данъчните въпроси, и по-специално директиви 2011/16/ЕС и 2010/24/ЕС на Съвета. Те използват също така вече съществуващите задължения за докладване и съхраняване на данни във връзка с финансовите сделки.

Глава IV

Заключителни разпоредби

Член 12

Други данъци върху финансовите сделки

Държавите-членки не въвеждат, нито поддържат други данъци върху финансовите сделки, различни от ДФС, който е предмет на настоящата директива, или данъка върху добавената стойност, предвиден в Директива 2006/112/ЕО на Съвета³⁰.

Член 13

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове при спазване на определените в настоящия член условия.
2. Делегирането на правомощията, посочени в член 2, параграф 2 и в член 11, параграф 2, се предоставя за неопределен период от време, считано от датата, посочена в член 18.
3. Делегирането на правомощията, посочени в член 2, параграф 2 и член 11, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегирането на правомощията, определени в посоченото решение. То поражда действие в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на определена в него по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. След като приеме делегиран акт, Комисията незабавно нотифицира за това Съвета.

³⁰ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1—118.

5. Делегиран акт, приет в съответствие член 2, параграф 2 и член 11, параграф 2, влиза в сила само ако Съветът не е повдигнал възражение в срок от 2 месеца от нотифицирането на Съвета за този акт, или ако преди изтичането на този срок Съветът е уведомил Комисията, че няма да повдига възражения. Този срок се удължава с 2 месеца по искане на Съвета.

Член 14

Уведомяване на Европейския парламент

Европейският парламент бива уведомяван за приемането на делегирани актове от Комисията, за всяко формулирано възражение срещу тях или за оттеглянето на делегирането на правомощия от страна на Съвета.

Член 15

Изменение на Директива 2008/7/ЕО

Директива 2008/7/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 6, параграф 1 се заличава буква а).

- (1) След член 6 се добавя следният член:

„Член 6а

Връзка с Директива .../.../ЕС

Настоящата директива не засяга действието на Директива .../.../ЕС на Съвета³¹.“

Член 16

Клауза за преразглеждане

На всеки пет години и за пръв път до 31 декември 2016 г. Комисията представя на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива и, по целесъобразност, предложение за нейното изменение.

В този доклад Комисията оценява най-малко въздействието на ДФС върху правилното функциониране на вътрешния пазар, финансовите пазари и реалната икономика и отчита напредъка в данъчното облагане на финансовия сектор в международен план.

Член 17

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2013 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива. Те представят на Комисията незабавно текста на

³¹ ОВ L,, стр.

посочените разпоредби, както и таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2014 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 18
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 19
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставена в Брюксел на [...] г.

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Директива на Съвета относно обща система на данък върху финансовите сделки и за изменение на Директива 2008/7/ЕО

1.2. Съответна(и) област(и) на политиката в структурата на УД/БД

14 05 Данъчна политика

1.3. Естество на предложението/инициативата

Предложението е за **ново действие**.

1.4. Цел(и)

1.4.1. Многогодишна стратегическа цел на Комисията, към която е насочено предложението

Финансова стабилност

1.4.2. Конкретни цели и съответна(и) дейност(и) във връзка с УД/БД

Специфична цел № 3

Разработване на нови данъчни инициативи и действия в подкрепа на целите на политиката на ЕС

Съответна(и) дейност(и) във връзка с УД/БД

Дял 14 Данъчно облагане и митнически съюз; БД 05 Данъчна политика

1.4.3. Очакван(и) резултат(и)

Избягване на фрагментацията на вътрешния пазар на финансови услуги, като се има предвид нарастващия брой на прилаганите некоординирани данъчни мерки.

Гарантиране, че финансовите институции ще дадат своя справедлив принос за покриване на разходите от скорошната криза, и гарантиране на равностойното данъчно облагане на сектора спрямо другите сектори.

Създаване на подходящи пречки пред прекомерно рисковите сделки и допълване на регулаторните мерки, целящи избягване на бъдещи кризи.

1.5. Основания за предложението/инициативата

1.5.1. Нужда(и), която(ито) трябва да бъде(ат) задоволена(и) в краткосрочен или дългосрочен план

Да допринесе за общата цел за стабилност в ЕС след финансовата криза

1.5.2. Добавена стойност на намесата на Европейския съюз

Фрагментацията на финансовите пазари на различните дейности и между държавите-членки може да бъде избегната и равнопоставеното третиране на финансовите институции в ЕС и, в крайна сметка, правилното функциониране на вътрешния пазар може да бъде постигнато само чрез действия на равнище ЕС.

1.5.3. Поуки от подобен опит в миналото

Въвеждането на широкообхватен ДФС на национално равнище, който е способен да постигне трите горепосочени цели без сериозна делокализация, се оказва трудно постижимо (вж. примера с Швеция).

1.5.4. Съгласуваност и евентуална синергия с други съответни инструменти

Данъците са част от световната рамка за разрешаване на проблемите. Освен това Комисията е предложила постъпленията от ДФС да се използват като бъдещ собствен ресурс.

1.6. Продължителност и финансово отражение

Предложение с **неограничена продължителност**

1.7. Предвиден(и) метод(и) на управление

Предложението оказва финансово отражение върху ЕС, като повишава административните разходи.

Пряко централизирано управление от Комисията

Непряко централизирано управление чрез делегиране на задачи за изпълнение на:

Лице, натоварено с изпълнението на специфични действия по силата на дял V от Договора за Европейския съюз и посочени в съответния основен акт по смисъла на член 49 от Финансовия регламент.

Споделено управление с държавите-членки

Децентрализирано управление с трети държави

Съвместно управление с международни организации (**подлежи на уточняване**).

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Държавите-членки трябва да предприемат подходящи мерки за точното и своевременно налагане на ДФС, което включва мерки за проверка.

Осигуряването на подходящи мерки, за да се гарантира плащането на данъка и да се наблюдава и проверява правилното плащане, е оставено на държавите-членки.

2.2. Система за управление и контрол

2.2.1. Установен(и) риск(ове)

1. Забавяния в транспонирането на директивата на равнище държави-членки
2. Риск от отклоняване от данъчно облагане и данъчни злоупотреби
3. Риск от делокализация

2.2.2. Предвиден(и) метод(и) на контрол

В член 11 от Директивата са посочени специалните разпоредби във връзка с предотвратяването на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби: делегирани актове и административно сътрудничество по данъчните въпроси.

Рискът от делокализация се решава чрез избора на подходящ набор от данъчни ставки и широко определяне на данъчната основа.

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за предотвратяване и защита.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Засегната(и) функция(и) от многогодишната финансова рамка и разходен(ни) бюджетен(ни) ред(ове)

- Съществуващи разходни бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разхода	Вноска			
	Номер [Наименование.....]	МБК/ЕБК ⁽¹⁾	от държави от ЕАСТ ²	от страни кандидатки ³	от трети държави	по смисъла на член 18, параграф 1,

¹ МБК = многогодишни бюджетни кредити / ЕБК = едногодишни бюджетни кредити.

² ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

						буква аа) от Финансовия регламент
	[XX.YY.YY.YY]	МБК/ЕБК	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разхода	Вноски			
	Номер [Наименование.....]	МБК/ЕБК	от държави от ЕАСТ	от страни кандидатки	от трети държави	По смисъла на член 18, параграф 1, буква аа) от Финансовия регламент
	[XX.YY.YY.YY]		ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

3.2. Очаквано отражение върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

в милиони EUR (до третия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка:	Номер	[Функция]
--	-------	-----------------

ГД: <.....>			Година N ⁴	Година N+1	Година N+2	Година N+3	... да се добавят толкова колони, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			ОБЩО
• Бюджетни кредити за оперативни разходи										
Номер на бюджетния ред	Пости задължения	(1)								
	Плащания	(2)								
Номер на бюджетния ред	Пости задължения	(1a)								
	Плащания	(2a)								

³ Страни кандидатки и ако е приложимо, страни потенциални кандидатки от Западните Балкани.
⁴ Година N е годината на начало на осъществяването на предложението/инициативата.

Бюджетни кредити с административен характер, финансирани от пакета за специфични програми ⁵										
Номер на бюджетния ред		(3)								
ОБЩО бюджетни кредити за ГД <.....>	Поети задължения	=1+1a +3	—	—	—	—	—	—	—	—
	Плащания	=2+2a +3	—	—	—	—	—	—	—	—

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)	—	—	—	—	—	—	—	—
	Плащания	(5)	—	—	—	—	—	—	—	—
• ОБЩО бюджетни кредити с административен характер, финансирани от пакета за специфични програми			(6)							
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ <....> от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	=4+ 6	—	—	—	—	—	—	—	—
	Плащания	=5+ 6	—	—	—	—	—	—	—	—

Ако предложението/инициативата има отражение върху повече от една функция:

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)								
	Плащания	(5)								
• ОБЩО бюджетни кредити с административен характер, финансирани от пакета за специфични програми			(6)							
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИИ 1—4 от многогодишната финансова рамка (Референтна сума)	Поети задължения	=4+ 6	—	—	—	—	—	—	—	—
	Плащания	=5+ 6	—	—	—	—	—	—	—	—

Функция от многогодишната финансова рамка:	5	„Административни разходи“
---	----------	---------------------------

в милиони EUR (до третия знак след десетичната запетая)

	Година	Година	Година	Година	От 2017 г.
--	--------	--------	--------	--------	---------------

⁵ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (придошли редове „ВА“), непреки изследвания, преки изследвания.

		2013	2014	2015	2016	нататък
ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“						
• Човешки ресурси		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Други административни разходи		0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
ОБЩО ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“		0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	(Общо поети задължения = Общо плащания)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
--	---	-------	-------	-------	-------	-------

в милиони EUR (до третия знак след десетичната запетая)

		Годи на 2013	Годи на 2014	Годи на 2015	Годи на 2016	От 2017 г. нататък
ОБЩО бюджетни кредити по функции 1—5 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	Плащания	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- ☒ Предложението/инициативата не води до използването на бюджетни кредити за оперативни разходи

3.2.3. Очаквано отражение върху бюджетните кредити с административен характер

3.2.3.1. Обобщение

- ☒ Предложението/инициативата води до използване на бюджетни кредити с административен характер съгласно обяснението по-долу:

в милиони EUR (до третия знак след десетичната запетая)

	Година 2013	Година 2014	Година 2015	Година 2016	От 2017 г. нататък
--	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------------

ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка					
Човешки ресурси	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Други административни разходи	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036

Междинна сума за ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
---	-------	-------	-------	-------	-------

Извън ФУНКЦИЯ 5⁶ от многогодишната финансова рамка					
Човешки ресурси					
Други разходи с административен характер					
Междинна сума извън ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	—	—	—	—	—

ОБЩО	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
-------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Очаквани нужди от човешки ресурси

- **X** Предложението/инициативата води до използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в цели стойности (или най-много до един знак след десетичната запетая)

	Година 2013	Година 2014	Година 2015	Година 2016	От 2017 г. нататък
• Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и временно наети лица)					
14 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията)	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (Делегации)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (Непреки изследвания)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (Преки изследвания)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време: ЕПРВ)⁷					
14 01 02 01 (ДНП, ПНА, КНЕ от общия финансов пакет)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (ДНП, ПНА, МЕД, МП и КНЕ в делегациите)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

⁶ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (придирни редове „ВА“), непреки изследвания, преки изследвания.

XX 01 04 уу ⁸	- в централата ⁹	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- в делегациите	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Непреки изследвания)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Преки изследвания)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Други бюджетни редове (да се посочат)						
ОБЩО		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

14 е съответната област на политиката или бюджетен ред.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и временно наети лица	Настоящото разпределение на персонала на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ не отчита действително и изцяло въпроса с общата система на ДФС, което ще наложи вътрешно преразпределение. Основните задачи, възложени на длъжностните лица, ще бъдат: да изработят техническите параметри за практическото функциониране на данъка, за да се подпомогне процеса на преговори, да наблюдават последващото прилагане, да подготвят правните тълкувания и работни документи, да съдействат при изготвянето на делегираните актове относно разпоредби за предотвратяване на отклоняването от данъчно облагане и данъчните злоупотреби, при необходимост да подготвят процедури в случай на нарушения и т.н.
---------------------------------------	--

3.2.4. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка

- **X** Предложението/инициативата е съвместимо(а) с настоящата многогодишна финансова рамка.

3.2.5. Участие на трети страни във финансирането

- Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети страни.

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- **X** Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.

⁷ ДНП — договорно нает персонал; ПНА — персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД — младши експерт в делегация; МП — местен персонал; КНЕ — командирован национален експерт.

⁸ Под тавана за външния експерт от бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове „ВА“).

⁹ Основно за структурните фондове, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и Европейския фонд за рибарство (ЕФР).